

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Drugo tromjesečje 2019.
JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Lektura
Tamara Kos

Umnoženo u uredu nakladnika, 2019.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole!

Ovoga tromjesečja predstaviti ćemo vam Južnoameričku diviziju, koja obuhvaća djelovanje Kršćanske adventističke crkve u Argentini, Boliviji, Brazilu, Čileu, Ekvadoru, Falklandskim otocima, Paragvaju, Peruu, Urugvaju i susjednim otocima u Atlantskom i Tihom oceanu.

U ovom dijelu svijeta živi 340 milijuna stanovnika, od kojih je 2,48 milijuna adventista, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 137 osoba.

Četiri projekta trinaeste subote ovoga tromjesečja bit će izgradnja središta utjecaja — mjesta koja adventisti koriste kako bi stupili u kontakt s ljudima iz lokalnih sredina. Tri od navedenih četiri takvih središta nalaze se pri novoizgrađenim crkvama. Četvrto će središte ljudima iz lokalne sredine ponuditi satove engleskog jezika i glazbe te druge aktivnosti za djecu i tinejdžere. To će se središte nalaziti u gradu Cusco, u Peruu. Cilj ovog središta je osnivanje nove crkve u gradu.

Kako bih pripremio gradivo za ovo izdanje *Vijesti iz svijeta*, razgovarao sam s ljudima koji žive u četiri grada. Pročitajte ćete iskustva ljudi koji su bili dio projekata trinaeste su-

Vaši darovi na djelu

Prije tri godine dio darova trinaeste subote bio je upotrijebljen za izgradnju plutajuće, odnosno brodske crkve na rijeci Amazoni u Brazilu i njezino puštanje u rad.

bote prije tri godine. Nakon slušanja i čitanja njihovih iskustava, uvjeren sam da ćete mi se pridružiti u izjavi da Isus doista dolazi uskoro!

Za dodatne informacije možete me i kontaktirati izravno e-poštom: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vaše subotnje škole upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama iz cijelog svijeta i što ih ohrabrujete da svojim darovima sudjeluju u misijskim dosezanjima Crkve.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Andrew McChesney, urednik

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Osnivanje crkve i središta utjecaja usmjerenog na zdravstvene programe u gradu Aruanã u Brazilu.
- ◆ Kupnju zemljišta za crkvu i središte utjecaja u Salvadoru u Brazilu.
- ◆ Otvaranje središta utjecaja za mlade sa školom engleskog jezika u gradu Cusco u Peruu.
- ◆ Izgradnju crkve i zdravstvenog centra u Pucallpi u Peruu.

Više: www.AdventistMission.org

6. travnja 2019.

Građani koji nose Bibliju

Peru

Alejandro Qquerar je prvi put ušao u školu kad je imao osamnaest godina. Neki ljudi smatrali bi da je to prekasno za početak školovanja, ali svi osamnaestogodišnjaci u njegovom selu Ccacacollo krenuli su u prvi razred početkom osamdesetih godina. Stanovnici sela smatrali su da je za njihovu djecu bolje da rade na poljima, nego da se školuju.

Jedan mladić je u školu donio radio i Alejandro je pažljivo slušao vjerski radijski program koji je govorio o posljednjem vremenu u kojem živi naš svijet. Bio je uplašen, ali je želio saznati više o tome.

Njegova želja bila je uslišena nakon nekog vremena, kad su urednici evanđeoskih radijskih predavanja došli u njegovo selo i u školskoj dvorani upriličili niz večernjih predavanja. Dok je slušao evanđelista koji je govorio o Isusovom skorom dolasku, njegovo srce bilo je ispunjeno radošću. I ostali mještani uživali su u sastancima. Organizatori su ubrzo osnovali crkvu. Alejandro i njegovi prijatelji odlazili su na bogoslužja kad bi god mogli izostati s posla na njivi.

Četvorica crkvenih vođa uočila su veliko zanimanje mještana za duhovne teme i odlučila svakoj osobi koja dolazi na predavanja pokloniti po jednu Bibliju. U potrazi za Biblijama otišli su u Cusco, susjedni grad udaljen šezdeset minuta vožnje autobusom. Ali nisu imali uspjeha.

Očajni jer nisu pronašli Biblije, prolazili su jednom kamenom popločanom ulicom i zamijetili skupinu ljudi. Svi su ulazili u jednu zgradu, a svatko je nosio Bibliju. Misleći da je zgrada možda knjižara s velikom količinom Biblija, ova četvorka ušla je u zgradu. Na njihovo iznenađenje, to je bila

Kršćanska adventistička crkva, a ljudi su dolazili u subotnju školu.

Ova četvorica ostala su u crkvi do kraja subotnje škole i drugog dijela bogoslužja. Bili su pozvani da ostanu na zajedničkom ručku i poslijepodnevnom proučavanju Biblije. Sve što su saznali oduševilo ih je i rekli su da su bili upoznati samo s polovinom znanja u vezi s Kristovim drugim dolaskom, dok su ovi ljudi u crkvi poznavali sve pojedinosti.

Odlučili su početi dolaziti na predavanja u Kršćansku adventističku crkvu. Ubrzo su pitali pastora da im pomogne i da im objasni cjelokupnu biblijsku istinu kako bi je oni mogli prenijeti ljudima u svojem selu. Dva vjernika otišla su s njima u selo, a sljedećega su dana — dakle u nedjelju — propovijedali u njihovoj crkvi.

Alejandro je zbog posla na njivi propustio bogoslužje. Njegovi prijatelji rekli su mu da se ne mora brinuti. Njihova seoska crkva postala je Kršćanska adventistička crkva i sljedeće bogoslužje održat će se u subotu.

Alejandro je u subotu otišao u crkvu kako bi vidio što se to dogodilo. Čuo je nove istine, uključujući i Božji nalog iz Edenskog vrta o svetkovanju subote kao sedmog dana, i uvjerio se u njihovu ispravnost. Ubrzo je postao adventist.

Alejandro je tada imao devetnaest godina i napustio je školovanje kako bi se u potpunosti posvetio radu na njivi. Svakome tko bi slušao počeo bi svjedočiti o Kristovom drugom dolasku. Njegova ljubav prema Isusu dovela je do velikih rezultata.

Alejandro — jednostavan, skroman čovjek skromnog obrazovanja — osnovao je šest crkava u proteklih trideset godina.

Prvu crkvu osnovao je 1985. godine, nedugo nakon svojega krštenja. Dok obilazi svoje crkve, ponekad pješači po nekoliko sati. Više od osamsto osoba krstilo se zbog njegovog rada. On sada ima pedeset i dvije godine, slavi Boga za rezultate tog rada, ali kaže i da prava zahvalnost ide vjernim adven-

tistima koji su nosili svoje Biblije i išli u crkvu u Cuscou jednog subotnjeg jutra.

“Smatram da je vrlo važno da uvijek imamo Bibliju sa sobom kad idemo u crkvu, jer drugi tada mogu vidjeti da smo kršćani. Da vjernici onoga dana sa sobom nisu nosili svoje Biblije, moje selo nikada ne bi saznalo za pravu crkvu”, zaključuje Alejandro. U njegovom selu, koje broji svega petstotinjak stanovnika, čak je tristo krštenih vjernika Kršćanske adventističke crkve.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se da se u Cuscou otvori središte utjecaja u kojem će se održavati tečajevi engleskog jezika, satovi glazbe i druge aktivnosti namijenjene djeci i mladima. Cilj ovoga središta je osnivanje nove crkve u tom dijelu grada. Hvala vam što svojim darovima podupirete misijsko djelovanje Kršćanske adventističke crkve.

Povezano s izvještajem

- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq
- ◆ Alejandro, poput mnogih koji žive u seoskim predjelima Perua, govori jezik quechua. Da bismo napisali ovaj izvještaj, bila su nam potrebna dva prevoditelja — jedan da prevodi s jezika kečua na španjolski, a drugi da prevodi sa španjolskog na engleski.
- ◆ Crkva u Cuscou pruža veliku podršku Alejandro, osiguravajući hranu, novac i vjerske knjige za njegova misijska dosezanja.
- ◆ Video o Alejandro pogledajte na poveznici: bit.ly/Alejandro-Qquerar.

13. travnja 2019.

Previše uplašen da bi širio Radosnu vijest

Paragvaj

Hugo Sanz (64) uplašio se kad ga je pastor zamolio da radi na osnivanju crkve u dijelu Asuncióna, glavnog grada Paragvaja, u kojem nije bilo adventista.

Ovaj sjedokosi ravnatelj adventističke bolnice u Asunciónu, u kojoj je radio dvadeset godina, bio je vjernik najveće adventističke crkve u gradu. Ali nikad nije radio s ljudima izvan crkve.

“Bio sam uplašen i nisam se osjećao sposobnim da samostalno vodim crkvu”, kaže on.

Hugo je razgovarao sa svojom suprugom, koja je imala malo iskustva u radu s ljudima drugih vjera, jer je radila u ADRA-i. Odlučila mu je pomagati.

Hugo se molio tjednima, a kad je shvatio da će se nova crkva osnovati u četvrti Nueva Sajonia — u blizini njegovog doma — mučio ga je sve veći osjećaj krivnje. Složio se s prijedlogom da nadgleda osnivanje crkve.

“Ovaj posao započeo sam zbog osjećaja krivnje, ali uz pomoć drugih ljudi smo uspjeli. Došli smo na ovo mjesto, uvidjeli potrebe ovdašnjih stanovnika i počeli raditi”, kaže Hugo. Prvi koraci bili su mali. Hugo je iznajmio zgradu, takozvano središte utjecaja, i organizirao seminare, poput tečajeva zdravog kuhanja i seminare za odvikavanje od pušenja. U tome su mu pomagali vjernici crkve koji su radili u bolnici. Hugo i ostali vjernici sprijateljili su se s lokalnim stanovništvom.

Glas o novoosnovanom središtu počeo se širiti lokalnom sredinom. Jedan vjernik otvorio je *Facebook* stranicu i po-

stavljao fotografije s raznih događanja. Adventistička radijska postaja Nuevo Tempo reklamirala je aktivnosti njihovog središta. Nakon godinu dana, tijekom 2015. godine, središte utjecaja počelo je održavati redovite sastanke, odnosno bogoslužja subotom pod nazivom “Jedan dan odvojen od svijeta”.

“To je dan tijekom kojega ljudi mogu zaboraviti svoje svakodnevne stresove i usredotočiti se na Bibliju. Zajedno pjevamo i proučavamo Bibliju, a ljudi koji su pohađali naše zdravstvene seminare shvaćaju da promičemo zdravstvena načela jer nas tome uči Biblija. S vremenom je i svatko od njih počeo izgrađivati vlastitu zajednicu s Bogom”, kaže Hugo.

Dok proučavaju Bibliju, ljudi se iznenade praktičnim zdravstvenim savjetima s njezinih stranica. Saznaju da se dobro zdravlje može postići odgovarajućom prehranom, molitvom i mirom u Isusu. Redci iz 3. Ivanove i Poslanice Filipljanima nalaze se među najcitiranijim biblijskim redcima. Redak iz 3. Ivanove 2 kaže: “Ljubljeni, želim ti u svemu dobar uspjeh i zdravlje, kao što je tvoja duša dobro.” Redak u Filipljanima 4,7 kaže: “I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.”

Niz krađa prekinuo je rad središta tijekom 2016. godine. Četiri puta lopovi su razbijali prozore, ulazili u prostorije te krali pomagala, stolce i stolove. Seminari su se zbog toga privremeno održavali u Hugovom domu. Iste godine vjernici Kršćanske adventističke crkve iz cijelog svijeta prikupili su darove trinaeste subote kojima se središte utjecaja moglo pretvoriti u crkvu. Dobivenim sredstvima mjesna adventistička crkva kupila je zemljište, proširila postojeće središte i poboljšala sustav zaštite.

Novoizgrađena crkva i središte utjecaja Nueva Sajonia otvoreni su 2018. godine. Hugo je, uz pastora zaduženog za tu crkvu, postao vođa crkve laik. On smatra da na svijetu ne postoji ništa što bi ga moglo učiniti sretnijim.

“Dvadeset sam godina radio u adventističkoj ustanovi. No ovih nekoliko proteklih godina bile su mi najsretnije zato što

sam radio s ljudima u svijetu. I ranije sam radio s ljudima, ali s onima koji su već bili u crkvi. Sada se više ne bavim samo govorenjem, već i djelovanjem. Ljudima pokazujem Božju ljubav na novi način. Osjećam da ispunjavam misiju koju je Bog namijenio meni”, zaključuje Hugo.

Hvala vam što ste tijekom 2016. godine prilagali svoje darove trinaeste subote! Ti su darovi pomogli da se osnuje crkva Nueva Sajonia. Hvala vam što svojim darovima podupirete misiju Kršćanske adventističke crkve diljem svijeta!

Povezano s izvještajem

- ◆ Video Huga pogledajte na poveznici: bit.ly/Hugo-Sanz.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem možete pronaći na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Misijski izazovi

- ◆ U Paragvaju postoji 61 crkva i 95 molitvenih skupina s 12.519 članova. Urugvaj ima 31.838.000 stanovnika, što čini odnos od jednog adventista na svaka 544 stanovnika.
- ◆ Prvi adventistički misionar u Paragvaju bio je Lionel Brooking, kolporter koji je 1892. godine prodavao knjige u gradu Gran Chaco. U kolovozu 1900. godine iz SAD-a su došli E. W. Snyder i njegova supruga. Postoje informacije o tome kako je jedan Nijemac prihvatio učenje adventističke crkve preko časopisa na njemačkom jeziku. Časopis mu je darovao njegov brat u Urugvaju.

20. travnja 2019.

Bez mira u meditaciji

Paragvaj

Gustavo Javier Caballero se tijekom svojega duhovnog tražanja počeo baviti meditacijom. Duhovni učitelj uveo ga je u jednu prostoriju i rekao: “Ovdje će ti se obratiti duhovi mrtvih i dat će ti odgovore koji ti trebaju.”

Gustavo je očajnički tražio odgovore. Noću je slabo spavao, a tijekom dana je meditirao dva puta — jedan sat ujutro i jedan sat navečer — kako bi se suočio sa svakodnevnim stresom. Meditacija mu je neko vrijeme pružala mir, ali tada se stres vratio stostruko jače.

U prostoriji u kojoj se nalazio čuo je izobličene glasove i viku. Vidio je ljude koji su se kretali amo-tamo i potom nestajali. Nalikovali su na demone. Uočivši njegov strah, duhovni učitelj je rekao: “Ne brini se! Neće te povrijediti. Oni će samo ispitati tvoj um i tvoje osjećaje.”

Nakon tog iskustva Gustavo se osvrnuo na svoj život. Njegovi roditelji pripadali su nekoj drugoj kršćanskoj crkvi, a njega su, kad je imao dvanaest godina, po preporuci nekog susjeda upisali u adventističku školu. Pokazivao je slabo zanimanje za biblijske satove, a društvo iz susjedstva ga je tijekom završne godine školovanja uvelo u krug ovisnosti o alkoholu i drogama.

Gustavo je koristio marihuanu, alkohol i kokain kako bi olakšao svoje muke. Ali tada je počeo patiti od stalnih glavobolja i mučnina. Obratio se psihologinji i zatražio pomoć, a ona mu je preporučila istočnjačku meditaciju.

Gustavo je u jednom istočnjačkom hramu pronašao duhovnog učitelja i naučio prakticirati meditaciju i jogu. Da bi meditirao, neprestano je ponavljao jednu rečenicu nekog izu-

mrlog indijskog jezika. To ga je trebalo smiriti, a njegov um povesti na neko mirno mjesto.

Nakratko se činilo da se njegov život počeo poboljšavati. Ali tada je tijekom meditacije počeo čuti glasove i vidjeti priviđenja.

“Počeo sam ludjeti, bio mi je potreban netko da mi pomogne”, kaže on.

Potrazio je pomoć duhovnog učitelja, a ovaj ga je uplašio jer ga je doveo na okultno mjesto okupljanja duhova umrlih ljudi.

U tom trenutku Gustavo se prisjetio da je u adventističkoj školi proučavao Bibliju. Odlučivši učiniti nešto kako bi promijenio svoj život, nazvao je adventističkog pastora i jednog psihijatra iz adventističke zdravstvene ustanove. Oni su se molili s njim i preporučili mu da prestane prakticirati meditaciju i jogu, kao i koristiti droge. Gustavo je počeo dolaziti u crkvu svake subote.

Meditaciju i jogu je ostavio lako, no s drogom je bilo mnogo teže. Kako se borio, tako se molio da pronađe pomoć u Bibliji. Jedne noći, kad nije mogao spavati, u molitvi se pozvao na riječi iz Izaije 26,3: “... Čuva mir jer se u te uzda.” Potom se pozvao i na Filipljanima 4,13 i riječi: “Sve mogu u onome koji mi daje snagu.”

Gustavo je predao svoje srce Isusu i krstio se kad je imao trideset i četiri godine. On kaže: “Tražio sam lijek, nekoga da mi pomogne da se osjećam bolje. U crkvi sam saznao da sam Božje dijete. Njegov život i Njegova žrtva oslobodili su me.”

Nakon krštenja je pronašao video o “kršćanskoj meditaciji” i odlučio ju je isprobati. Tehnike su bile slične istočnjačkoj meditaciji, ali se umjesto ponavljanja mantr na izumrlom indijskom jeziku ponavljalo retke iz Biblije. Rezultati su ga šokirali. “Izgubio sam kontrolu nad svojim umom, osjetio sam energiju u cijelom tijelu, čuo sam glasove koji su mi govorili što trebam raditi”, svjedoči.

Gustavo je bio skamenjen i nije se mogao pomaknuti sve dok nije izašao iz transa. Nakon nekog vremena nekoliko starih prijatelja reklo mu je da su im glasovi koje su čuli tijekom svojih meditacija rekli da ga trebaju pozvati da meditira kao prije. Gustavo je odlučio da više nikad neće meditirati na taj način. Umjesto toga, odlučio je čitati Bibliju i razmišljati o Božjoj riječi. Shvatio je da ga je istočnjačka meditacija odvodila na opasna mjesta i da Bog ne odobrava takvu meditaciju. Također, postao je siguran da je joga sredstvo preko kojeg djeluje Sotona.

On kaže: “Dok prakticirate jogu, osjećate se dobro i ne osjećate potrebu da čitate Bibliju ili imate Isusa u svojem životu. Mislite da duhovi rade u vama i u vašu korist — i to vam je dovoljno.”

Gustavo danas ima četrdeset godina i radi kao literarni evanđelist te terapeut masažer. On je i aktivni sudionik središta utjecaja u Kršćanskoj adventističkoj crkvi Nueva Sajonia, projektu koji je nastao uz pomoć darova prikupljenih trinaeste subote 2016. godine.

On ljudima u svojoj okolini iznosi svoje životno iskustvo i svjedoči im da droga i meditacija ne pružaju odgovore.

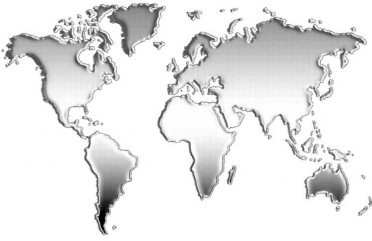
“Drogiranje i meditacija doprinose tome da se čovjek kratkoročno osjeća dobro, ali zatim je sve gore i gore. Jedino rješenje je Isus. Samo ćete se tijekom molitve osjećati dobro i iskusiti pravi mir”, zaključuje Gustavo.

Povezano s izvještajem

- ◆ Pogledajte Gustava u videu na poveznici: bit.ly/Gustavo-Caballero.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Činjenice

- ◆ Pismenost stanovništva u Paragvaju na višoj je razini nego u Sjedinjenim Američkim Državama. Svi stariji od petnaest godina čitaju i pišu. Paragvaj ima 94% pismenog stanovništva, za razliku od Sjedinjenih Američkih Država, koje imaju 86% pismenog stanovništva.

27. travnja 2019. **Zašto sam rođena?**

Urugvaj

Jedna žena stajala je na autobusnoj stanici u Montevideu, glavnom gradu Urugvaja. U svojoj torbi imala je novac za posebnu namjenu. Čekala je autobus. Odjednom je počela drhtjeti. Osjetila je da se u njoj nešto pokrenulo. Autobus je došao i stao na stanicu, no ona se predomislila. Prešla je na drugu stranu ulice, ušla u pekarnicu i kupila kolače. Suprug ju je kod kuće dočekao na vratima upitavši: “Zar si se već vratila?” Njezin odgovor glasio je: “Da, odlučila sam to ne učiniti.”

Nekoliko mjeseci kasnije rodila se Graciela Musetti. Njezina majka Maria nikada nije dopustila da Graciela zaboravi taj dan.

Neobično djetinjstvo

Graciela je odrasla igrajući se među spomenicima na groblju. Kad je imala jednu i pol godinu, njezina osamnaestogodišnja sestra tragično je poginula u požaru u tvornici. U tom je požaru poginulo dvadesetak osoba. Svakoga dana majka bi Gracielu vodila na groblje, gdje bi oplakivala svoju stariju kćer. Graciela se obično igrala među spomenicima uzimajući cvijeće s onih grobova koji su imali previše cvijeća i stavljajući cvijeće na one grobove koji ga nisu imali.

Kad bi netko došao u posjet u njihov dom, majka bi govorila: “Bog mi je uzeo jednu kćer i dao mi drugu umjesto nje.” Zatim bi ispričala iskustvo s autobusne stanice i predstavila sve kao smiješan životni događaj. Smiješeći se, rekla bi: “Graciela nije bila u planu.”

Graciela se osjećala krivom i nesigurnom. Osjećala se kao da je zamijenila sestru koja je bila svjetlost u domu. Prošlo je nekoliko godina i njezini su se roditelji razveli. Kad je napunila petnaest godina, rodila je sina. Zatim je njezin stariji brat umro zbog infarkta. Njegova smrt potpuno je slomila majku. Sljedećih nekoliko mjeseci Graciela je svakodnevno pratila majku na groblje.

Nekoliko godina nakon toga jedini Gracielin preostali brat poginuo je vozeći bicikl. Graciela nije mogla majci prenijeti tu tragičnu vijest. Osjećala se kao da je jedina preživjela neku veliku tragediju.

Majka je ostarjela, a Graciela se brinula o njoj do njezine smrti. Nekoliko posljednjih godina života majka je provela u krevetu. Bila je nepokretna zbog pretrpljenog moždanog udara.

Jednoga dana Graciela je naišla na lokalnu adventističku radijsku postaju Nuevo Tiempo (Novo vrijeme). Dok je slušala program, privukao ju je pastorov umirujući glas.

Istodobno je slušala i pastora na drugoj radijskoj postaji. Taj je pastor napadao adventističku crkvu i Ellen G. White, jednu od osnivačica Kršćanske adventističke crkve. Njegov bijes privukao je Gracielinu pozornost. Odlučila je pročitati neku knjigu Ellen G. White. Ali gdje bi mogla pronaći neku knjigu te spisateljice?

Graciela je obilazila knjižare i knjižnice, ali nije mogla pronaći nijednu knjigu. Jednoga dana njezin stariji sin otišao je u neku prodavaonicu obuće i primijetio knjigu ostavljenu na stolcu. Prelistao ju je i odlučio odnijeti svojoj majci.

“Pogledaj, mama, imam nešto što će ti se svidjeti”, rekao je.

Knjiga od Boga

Graciela je uzela knjigu i pročitala naslov: *Isusov život*. Kad je vidjela ime autorice, počela je drhtati. Bila je to knjiga spisateljice Ellen G. White.

“To je Božje djelo u mojem životu! On mi je poslao ovu knjigu”, radosno je uskliknula. Od tog trenutka Graciela više nije imala nikakve sumnje u vezi s Ellen G. White. I prije nego što je počela čitati knjigu, bila je svjesna da je Bog poziva da Ga slijedi.

Nazvala je radijsku postaju Nuevo Tiempo kako bi dobila dodatne informacije. Osoblje joj je poslalo Miguela Amara Speranzu, vjernika Kršćanske adventističke crkve, da zajedno proučavaju biblijske teme. Ubrzo se krstila u adventističkoj crkvi La Teja, osnovanoj 2016. godine uz pomoć novčanih sredstava prikupljenih trinaeste subote. Graciela je danas aktivna vjernica crkve koja pomaže ljudima iz svoje četvrti tako što upriličuje proučavanja Biblije. Zbog njezinog rada krstile su se četiri osobe.

Graciela se tijekom većeg dijela svojega života pitala zašto se rodila. Danas ima odgovor na to pitanje. “Od trenutka kad sam bila u utrobi moje majke, Bog je radio na meni”, smatra ona. “Da je moja majka tada pobacila, tko bi se brinuo za nju? Tko bi se brinuo o mojem ocu koji sada ima devedeset i četiri godine i leži nepokretan u krevetu? Bog uvijek sve drži pod nadzorom. Ne znam što je vidio u meni, ali spasio me. Nadam se da ću svjedočiti ljudima o Njegovoj ljubavi i pomoći im da donesu odluku da budu Njegovi sljedbenici.”

Hvala vam što ste darovima trinaeste subote 2016. godine pomogli da se izgradi crkva La Teja, koja je od iznajmljene male kuće narasla do velike crkvene zgrade i središta utjecaja u lokalnoj zajednici. Hvala vam za misijske darove koji su pomogli da se ljudi poput Graciele odazovu Božjem pozivu i predaju Kristu.

Povezano s izvještajem

- ◆ Pogledajte Gracielu na poveznici: bit.ly/Graciela-Musetti.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem možete potražiti na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Misijski izazovi

- ◆ U Urugvaju imamo 59 crkava i 50 molitvenih skupina te sveukupno 7.890 članova. Ukupan broj stanovnika te države je 3.457.000 stanovnika, što znači da jedan adventist dolazi na svakih 438 stanovnika.
- ◆ Prva vjernica Kršćanske adventističke crkve u Urugvaju bila je gospođa Juan Rivoir, koja je onamo došla sa svojim suprugom davne 1890. godine. Prije nego što je došao u Urugvaj, taj bračni par je četiri godine slušao propovijedi Ellen G. White u Piemontu, u Italiji.

4. svibnja 2019. **Čežnja za Bogom** **Urugvaj**

Maria Cecilia Freire je bila potpuno shrvana kad je njezin suprug otišao od nje.

Imala je trideset godina i borila se s karcinomom materice trpeći velike bolove. Pitala se je li njezin suprug zatražio rastavu zato što mu zbog bolova mjesecima nije dopuštala da je dotakne.

Međutim, njezina majka imala je drukčije ideje. Razlog za rastavu vidjela je u tome što je njezina kći odlučila odlaziti u adventističku crkvu. Maria Cecilia krstila se nekoliko godina ranije, tijekom jednog niza evanđeoskih predavanja održanog u njezinom rodnom gradu Mercedesu, u Urugvaju. Poslije krštenja Cecilia je prestala odlaziti na zabave i piti alkohol sa svojim suprugom.

“Izgubila si supruga zbog crkve”, rekla joj je majka.

Srećom, Cecilia je imala uspješnu operaciju i njezin je karcinom bio izvađen. Ali prestala je odlaziti u crkvu. Kako bi odgojila troje djece, morala je pronaći posao. Budući da nije mogla pronaći posao kuharice sa slobodnom subotom, prestala je svetkovati subotu i odlaziti u crkvu.

Godine su prolazile i njezina su djeca odrasla i zasnovala svoje obitelji. Međutim, Cecilia je i dalje osjećala gorčinu zbog rastave. Osjećaj gorčine narastao je kad je njezina majka umrla.

Selidba u kuću

Negdje u to vrijeme preselila se u Montevideo, glavni grad Urugvaja, kako bi živjela sa svojom najstarijom kćeri, zetom i troje unuka. Počela je razmišljati o Bogu i poželjela da u

njezinoj blizini postoji neka adventistička crkva. Počela je slušati radijsku postaju Nuevo Tiempo.

“Ne znam kako sam počela slušati tu radijsku postaju. Željela sam slušati nešto o Bogu i pronašla sam Nuevo Tiempo”, kaže.

Jednoga dana, dok je slušala svoju omiljenu radijsku emisiju, saznala je da se u blizini njezinog doma otvara nova adventistička crkva. U tu crkvu ušla je 1. siječnja 2017. godine, kratko nakon službenog otvorenja. Željela je novu godinu otpočeti s Bogom. Odmah se željela i krstiti, no pastor joj je rekao da bi bilo bolje da malo osvježi svoje poznavanje Biblije. Krstila se pet mjeseci kasnije, 18. svibnja 2017. godine.

“Od toga dana vrlo sam sretna. Bog je promijenio moj život. Odvojio me je od života boli i gorčine”, prisjeća se Cecilia.

Kad se počela smiješiti, znala je da je Bog otklonio njezinu gorčinu. Čak su i vjernici crkve primijetili tu promjenu. Kad bi joj rekli da je vrlo vesela, ona bi im odgovarala: “Vrlo sam sretna!”

Molitva za obitelj

Nakon povratka u crkvu, Cecilia se počela moliti da njezina kći i zet prihvate Isusa. Dok se molila, primijetila je da je jedan vjernik crkve, misionar iz Brazila, jako dobro govorio engleski. Njezin zet, arhitekt koji nije znao engleski, tražio je profesora engleskog jezika, jer je zbog posla želio ići u inozemstvo. Dogovorivši se s brazilskim misionarom, Cecilia je svojem zetu rekla da je u crkvi za njega pronašla profesora engleskog jezika. “Na taj način dovela sam ga u kontakt sa crkvom. Ubrzo se sprijateljio s pastorom i drugima u crkvi pa se uključio i u crkveni život”, kaže Cecilia.

Pokazalo se da je njezinoj kćeri bilo teže prihvatiti Boga. Kad god bi Cecilia u njezinoj prisutnosti spomenula Boga, njezina bi kći negodovala govoreći: “Opet me pokušavaš do-

vesti u tu crkvu!” Cecilia joj je naposljetku rekla: “Nije riječ o tome. Ja samo želim da nakon moje smrti, kad prilikom uskrsnuća otvorim svoje oči, ponovno budemo zajedno.” Te riječi dotakle su srce njezine kćeri. Ona i njezin suprug sada proučavaju Bibliju i pripremaju se za krštenje.

“Bog je u mojem životu učinio prekrasne stvari”, zaključuje Cecilia koja danas ima šezdeset godina i odlazi u mjesnu kršćansku adventističku crkvu Goes. Ta je crkva izgrađena u Montevideu u Urugvaju pomoću novčanih sredstava prikupljenih u daru trinaeste subote 2016. godine.

Hvala vam za vjernost u prilaganju za misiju Kršćanske adventističke crkve, koja pomaže ljudima poput Cecilije i njezine obitelji, i još mnogim ljudima diljem svijeta, da se pripreme za skori Kristov povratak.

Povezano s izvještajem

- ◆ Pogledajte video s Cecilijom pored kršćanskog bazena u kojem se krstila u kršćanskoj adventističkoj crkvi Goes: bit.ly/Cecilia-Freire.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem možete pronaći na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Činjenice

- ◆ Riječ “Urugvaj” znači “rijeka šarenih ptica”.
- ◆ Nacionalno jelo Urugvaja je sendvič koji se zove *chivito*. Pravi se od tanko narezanog mesa (churrasco), mozzarele, rajčice, majoneze, maslina, tvrdo kuhanih jaja. Poslužuje se u lepinji. Često se jede s prženim krumpirićima.
- ◆ Stupanj pismenosti stanovništva u Urugvaju je 98,1% zahvaljujući besplatnom obveznom školovanju.

- ◆ Tijekom 2009. godine Urugvaj je postao prva država na svijetu koja je osigurala besplatan bežični pristup internetu i prijenosno računalo za svakog učenika.
- ◆ Urugvaj je jedina država u Južnoj Americi u kojoj je voda iz slavine sigurna za piće.
- ◆ Oko 95% električne energije u Urugvaju proizvedeno je iz obnovljivih izvora, uglavnom pomoću vjetrenjača.

11. svibnja 2019. **Biti vatren za Isusa** **Urugvaj**

Miguel Amaro Speranza ima šezdeset i devet godina i pun je energije. Prije nekog vremena prihvatio je poziv prijatelja koji se zove Yraldino Dino Fernandez da vodi biblijska proučavanja u njegovom domu u La Teji, siromašnijem dijelu Montevidea.

Miguel i Dino biblijska proučavanja drže i u staračkom domu u tom dijelu grada, u kojem donedavno nije bilo adventista.

Nakon godinu dana biblijskih proučavanja, sudionici su dobili poziv da dođu na niz proučavanja Knjige proroka Daniela i Otkrivenja. Nakon tog niza predavanja krstilo se šesnaest osoba. "Nakon tih predavanja odlučili smo osnovati crkvu", prisjeća se Miguel.

Miguel, nekoliko drugih starijih vjernika i šesnaest novokrštenih vjernika iznajmili su kuću i svake subote održavali bogoslužja. Broj ljudi koji su dolazili u crkvu rastao je kako su vjernici crkve izlazili među ljude i svojim susjedima donosili hranu i odjeću. Iznajmljena prostorija postajala je sve tješnja jer je broj ljudi stalno rastao.

Vjernici su razmišljali kako da prošire crkvenu zgradu kako bi u nju moglo stati još više ljudi iz njihove sredine. Izaзов je bio riješen kad su adventisti iz cijeloga svijeta svojim darovima trinaeste subote 2016. godine pomogli da se kupi zgrada u koju su smješteni crkva i središte utjecaja.

Miguel je oduševljen zbog svih novih mogućnosti koje se sada pružaju crkvi.

"Naš plan je služiti ljudima u ovom dijelu grada. To uključuje i beskućnike, jer u ovoj sredini živi mnogo siromašnih

ljudi”, rekao je Miguel prilikom intervjua u crkvenoj kuhinji, u kojoj se održavaju tečajevi zdrave prehrane.

Drugo iskustvo

Ovo Miguelu nije prvi put da nekoga dovodi Kristu. On je s nekoliko vjernika crkve El Prado redovito odlazio u naselje sagrađeno od kartonskih kutija u opasnom dijelu Montevidea.

“Nas petorica držali smo biblijska predavanja svake subote. Pokušavajući zadovoljiti njihove potrebe, ljudima smo donosili hranu”, priča Miguel.

Vjernici crkve brinuli su se za 47 odraslih osoba i 90 djece. Izgradili su veliku kuću u kojoj su svi ti ljudi mogli pronaći sklonište tijekom čestih poplava za vrijeme kišne sezone. Ljudi iz ovog siromašnog naselja počeli su dolaziti u Kršćansku adventističku crkvu. Neki među njima čak su dolazili konjskim zapregama.

“Rezultat takvog djelovanja je više od dvadeset krštenja”, dodaje Miguel.

Treće iskustvo

Miguel je dvadeset i sedam godina radio u ADRA-i, a jedno iskustvo pamtit će cijeloga života. Radi se o trenutku kad je Walter, beskućnik kojemu su zbog dijabetesa bile amputirane noge, došao u jedan od ADRA-inih centara u Montevideu.

Walter nije imao hrane niti mjesto gdje bi se sklonio s ulice. Miguel se počeo upoznavati s njim i, na njegovu želju, počeo s njim proučavati Bibliju. Jednoga dana Miguel je pripremao subotnju propovijed dok je kuhao. Walter ga je upitao: “O čemu će govoriti tvoja propovijed?” Miguel je objasnio da je nadahnuće za propovijed pronašao na ilustraciji zalijepljenoj na vrata hladnjaka. Na ilustraciji je bilo dijete koje je nalazilo hranu na hrpi smeća i postavljalo pitanje: “Na što se ti žališ?”

Otvorivši Bibliju, Miguel je pročitao: “‘Dajte im vi jesti!’ reče im. ‘Imamo — odgovore — samo pet kruhova i dvije ribe. Osim, možda, da mi sami idemo i kupimo hranu za sav ovaj narod!’” (Luka 9,13) Isus je ovaj poziv uputio kratko prije čuda s kruhovima i ribama. Miguel se vratio kuhanju, a Walter je na komadić papira brzo napisao poruku koju je predao Miguelu rekavši: “Ako ti ovo nečemu koristi, dajem ti za propovijed.”

Miguel je tu poruku pročitao tijekom propovijedi. Vjernici crkve bili su vrlo emotivni. Walter je napisao poruku koja je zvučala kao da ju je sâm Isus uputio ljudima. U poruci je pisalo: “Vi se žalite na nešto — ali, pogledajte, oko vas žive ljudi koji su beskućnici, bez hrane i odjeće. Vi imate mjesto na kojem se možete odmoriti, imate hranu i odjeću.”

A zatim je pisalo nešto o njemu. “Imao sam prijatelje koji su pili i plesali sa mnom. Ali sada se žale na svoje probleme. Ja im kažem: ‘Na što se žalite? Pogledajte mene, ja imam dijabetes, a nemam ni noge!’” Mjesecima kasnije Walter je svoje srce predao Isusu. Kad je izlazio iz kršteničkog bazena, uzviknuo je: “Hvala Ti, Isuse!” Miguel i danas čuje Walterov trijumfalni uzvik.

Mjesec i pol nakon krštenja Walter je preminuo. Miguel kaže: “Nadam se da ću ga ponovno vidjeti kad nas naš nebeski Otac povede kući. Nadam se da ćemo ponovno biti zajedno, kao i sa svima onima s kojima nas je Bog spojio svojim Evandeljem.”

Hvala vam što ste svojim darovima trinaeste subote tijekom 2016. godine podržali kupnju crkvene zgrade La Teja.

Povezano s izvještajem

- ◆ Pogledajte Miguela na poveznici: bit.ly/Miguel-Speranza.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Misijski izazovi

- ◆ Prva adventistička škola u Urugvaju osnovana je u domu Julija Ernsta, u koloniji Nueva Helvecia, 1908. godine. Profesor je bio Otto Heydeker.
- ◆ Današnja Urugvajska adventistička akademija (Instituto Adventista del Uruguay), osnovana 1944. godine, nalazi se u gradu koji se zove Progreso.

18. svibnja 2019.
Rođen za misionara
Argentina

Današnje misijsko iskustvo iznosi nam Marcelo Fernandez.

Supruga i ja smo se četrnaest godina molili da dobijemo dijete. Govorili bismo: “Bože, ako je Tvoja volja, učini da dobijemo dijete, ili nam pomozu da ga posvojimo.” Nakon niza testova naš liječnik je izjavio da su naše mogućnosti da dobijemo dijete vrlo male. Također je bilo jasno da je postupak posvajanja djeteta u Argentini vrlo težak.

Zatim nam se pružila prilika da radimo u Božjem djelu u jednoj zatvorenoj dalekoj zemlji. Pomislili smo: “Možda Bog želi da posvojimo dijete u nekoj drugoj zemlji.” Sve su se kockice posložile: Južnoamerička divizija Kršćanske adventističke crkve, kojoj pripada Argentina, složila se s našom željom da odemo u tu daleku zemlju na pet godina. Crkveni vođe i vlasti u toj državi dopustile su naš boravak ondje.

Negdje upravo u to vrijeme moja supruga je saznala da je u drugom stanju. Elisa, koja inače ima smisla za šalu, postavila je skrivenu kameru kako bi snimila moju reakciju kad mi je tijekom doručka rekla vijest o svojoj trudnoći. Pružila mi je malu kutijicu, a ja sam isprva mislio da je kutijica prazna. Zatim sam u njoj ugledao test za trudnoću. Izvadio sam ga i pogledao. Bio je pozitivan.

Preplavila me zbunjujuća mješavina šoka i sreće. Videosnimka je zabilježila da sam se skroz smrznuo. Nisam čak ni zagrlio svoju suprugu, samo sam gledao test u svojoj ruci. U mojem umu odvijala se prava priča. “Zašto sada, Bože? Ovo je najludi trenutak. Sada će nas državne vlasti odbiti, crkveni vođe će također reći ‘ne’ i Južnoamerička divizija će

nas odbiti. Odgajanje djeteta bit će vrlo skupo i ometat će naš misijski posao”, pomišljao sam.

Božje savršeno vrijeme

Međutim, Božje vrijeme je savršeno. Nitko nije prigovarao mojoj supruzi zbog trudnoće. Čak su i vlasti u toj državi u odgovoru na našu molbu napisale: “Nema problema, mi volimo djecu.” Naš sin Ezekiel rodio se tri mjeseca nakon našeg dolaska u novu državu. On je otvorio najmanje osamdeset posto vrata onih kojima smo svjedočili.

Brzo smo uvidjeli da lokalno stanovništvo voli djecu; a ako ste stranac, to je još i bolje. Ljudi će vas zaustavljati na ulici da se fotografiraju s vama. Djedovi i bake koji su u šetnji sa svojim unučićima prići će vam i započeti razgovor o roditeljstvu. Imamo više prilika da sijemo Gospodnju riječ nego što smo to ikada mogli zamisliti. Gdje god da se krećemo, ljudi se okupljaju oko Ezekielu.

Preko našeg sina upoznali smo ljude u našoj zgradi, u prodavaonicama i parkovima. Nove prijatelje pozivamo na rođendanske i druge proslave u našem domu. Mnogi roditelji žele da se njihova djeca druže s našim sinom, tako da se raspituju kada mogu doći u subotnju školu koju organiziramo za njega. Jedan bračni par iz naše zgrade ima kćer istog uzrasta i oni nas često posjećuju. Njihovoj smo djevojčici darovali dječju Bibliju na engleskom jeziku.

Način na koji se ponašamo prema sinu ima veći utjecaj nego što smo ikada mogli zamisliti. Bog nam je dao dijete koje se ponaša lijepo. Ljudi mogu vidjeti da ga često grlimo i da je sretan. Na taj način oni još bolje uviđaju Božju ljubav.

Drugo iznenađenje

Dok smo se radovali kako Bog upotrebljava našeg sina da bi se proslavio, dogodilo se nešto predivno. Supruga je ponovno ostala u drugom stanju i rodila kćer.

Lokalno stanovništvo smatra da je veliki blagoslov imati sina i kćer. Ljudi su nas zaustavljali na ulici da bi nam govorili kako je veliki blagoslov imati sina i kćer. Mi se samo nasmiješimo, zahvalimo na lijepim riječima i uperimo prst prema Nebu govoreći da je Bog izvor savršenstva i našeg blagoslova.

Kakvo svjedočanstvo! Isus je rekao: “Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14) Naše svjedočanstvo govori više od naših riječi. Smatramo da Bog želi da budemo živa svjedočanstva i On nam daje priliku da to iskusimo u dubljem smislu.

Bog upotrebljava našeg sina kako bi ispunio riječi iz Mateja 24 i pripremio put za svoj drugi dolazak. Mislim da mali Ezekiel ima više zvjezdica na svojoj kruni nego što imamo moja supruga i ja. Osjećam se tako blagoslovljeno što je Bog nama grešnima pokazao da su Njegovi planovi neusporedivo bolji. Gospodin kaže: “Jer misli vaše nisu moje misli i puteji moji nisu vaši puteji, riječ je Jahvina.” (Izaija 55,8) Božji planovi su savršeni.

Povezano s izvještajem

- ◆ Imena osoba promijenjena su kako bi se zaštitio misijski rad ove obitelji u tom osjetljivom dijelu svijeta. Iz tog razloga ove subote nemamo ni video.
- ◆ Fotografije povezane s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Misijski izazovi

- ◆ Argentina ima 606 crkava i 438 molitvenih skupina te 116.391 člana, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 380 stanovnika u državi.
- ◆ Prvi adventisti u Argentini bile su četiri obitelji koje su iz Tampe u Sjedinjenim Američkim Državama 1890. godine došle u područje Diamante, u provinciji Entre Rios. To su bili njemački poljoprivrednici koji su bili naseljenici u Rusiji, a postali su adventisti dok su živjeli u Sjedinjenim Američkim Državama.
- ◆ U srpnju 1896. godine održan je prvi adventistički kamp u mjestu Crespo, u provinciji Entre Rios. Prisustvovalo je stotinu i pedeset osoba.

25. svibnja 2019.

Posvojiti dvojicu dječaka

Argentina

Djeca su stalno kucala na vrata Juanova i Juanitina doma na kampusu adventističke bolnice u Africi. Juan i Juanita, bračni par medicinskih volontera iz Argentine, bili su na jednogodišnjoj misiji u Africi. Živjeli su od malih dohodaka, ali su s djecom koja su im dolazila na vrata uvijek rado dijelili rižu i drugu jednostavnu hranu.

Na iznenađenje ovog bračnog para, neka djeca zatim više nisu bila gladna, već su se suočavala s drugim izazovima i emocionalnim potrebama.

“Pitali smo se pomažemo li mi uistinu toj djeci”, kaže Juan. Odlučni da budu bliskiji s djecom, otišli su posjetiti selo u kojem je jedan tinejdžer za njih obavljao manje važne poslove.

Dom tog tinejdžera iznenadio ih je. Imao je dva mlađa brata; jedan je imao tri godine, drugi pet godina i često su ostajali sami. Povrh toga, bila je zima i dječaci su bili bolesni. Njihov stariji brat veći dio dana nije provodio u kući, stoga su ga misionari odlučili upitati smiju li njegovoj mlađoj braći redovito davati lijekove. Znajući da imaju jednu praznu sobu u svojem domu pokraj bolnice, odnijeli su ta dva mala dječaka k sebi. Pozvali su i najstarijeg brata da bude kod njih deset dana, koliko traje liječenje.

Kako se zdravlje dječaka poboljšavalo, misionari su saznali da dječaci nemaju oca, a da majka radi negdje daleko i ne može se brinuti za njih. Juan i Juanita odlučili su se nastaviti brinuti o njima. Ovaj par pomagao je dječacima u osnovnim potrebama, upisao ih u adventističku osnovnu školu i vodio ih u subotnju školu. Tijekom obiteljskih bogoslu-

žja dječaci su slušali biblijske izvještaje, a posebno im se svidio izvještaj o tome kako je Bog izveo svoj narod iz ropstva.

Iako su još bili maleni, dječaci su željeli pomagati u kućanskim poslovima. Jednog jutra Juanita se probudila i vidjela petogodišnjeg dječaka kako u kuhinji stoji na vrhovima svojih prstiju pored sudopera i pere posuđe.

“Nasmiješio se i rekao da zna da je Juanita umorna i da joj on želi pomoći tako da se ona može duže odmarati”, kaže Juan.

Vrijeme je prolazilo, a Juan i Juanita čeznuli su da upoznaju majku ovih dječaka. Smatrali su da je vjerojatno jako ljupka i ponosna što ima tako plemenite sinove. Kad je njihova jednogodišnja volonterska služba završila, bračni par se dogovorio s prijateljima da preuzmu brigu o dječacima.

Nakon nekog vremena, Juan i Juanita vratili su se u novu misiju i saznali da je najstariji brat, tinejdžer, umro. Majka je preuzela brigu o svojim sinovima. Juan je pratio majčino kretanje i došao je u posjet njoj i njezinim sinovima.

“Doista je bilo blagoslovljeno biti s njima. Ona je jedna vrlo ljupka osoba. Proveli smo neko vrijeme družeći se. Dječaci su bili sramežljivi jer je prošlo dosta vremena od našeg prethodnog druženja”, kaže Juan.

Kad je završila i njihova druga misija, bračni par je odlučio još jednom posjetiti ponovno okupljenu obitelj. Juan je s njima proveo otprilike tjedan dana izgrađujući prijateljstvo s majkom, pomažući joj oko pravne papirologije i drugih praktičnih stvari. Juanita je tog tjedna morala ostati na poslu, ali im se pridružila tijekom vikenda.

Bračni par je obitelji darovao kutiju punu dječjih biblijskih knjiga s prelijepim ilustracijama, Bibliju za svakoga na njihovom jeziku i knjigu *Veliki sukob* spisateljice Ellen G. White. Organizirali su poseban sat subotnje škole pod drvetom i bogoslužje za ljude iz lokalne sredine, a zatim su se pozdravili s obitelji.

“To je bio prelijep trenutak jer smo osjećali da se jedno poglavlje u našim životima zatvara. Molili smo se da Gospodin zalije sjeme koje smo posijali”, pričaju Juan i Juanita.

Ovo afričko iskustvo na mnoge je načine dotaknulo Juanovo i Juanitino srce. Primijetili su da Ellen G. White nije bila samo plodna duhovna spisateljica s proročkim darom, nego da je imala i živu vjeru, da je živjela ono što je propovijedala i brinula se o djeci s potrebama u vlastitom domu.

“Za mene ovo iskustvo predstavlja prekretnicu u mojem životu. Mnogo ćete puta vidjeti misionare da rade u nekoj sredini, no koliko često donose svoj misijski posao u vlastiti dom?” govori Juan. “Misionari koji to čine mogu ugostiti anđele koje ne vide”, dodaje naglašavajući omiljeni citat iz knjige *Isusov život*.

“Kad otvorite vrata Kristovim predstavnicima koji su u nevolji i koji pate, primite dobrodošlicom nevidljive anđele. Pozivate društvo nebeskih bića. Oni donose svijetu ozračje radosti i mira. Oni dolaze s hvalom na svojim usnama, a na Nebu se čuje pjesma koja joj odgovara. Svako djelo milosrđa stvara glazbu na Nebu. Otac na svojem prijestolju ubraja nesebične djelatnike u svoje najdragocjenije blago.” (*Isusov život*, str. 530)

Juan je tada imao trideset godina. Danas ima trideset i četiri godine i poziva adventiste da budu osjećajni, da u svojim životima uistinu žive Evandjelje donoseći misijski posao u svoje domove te, uz Božju pomoć, dopiru do ljudskih srca. “Ovo je bilo iskustvo koje mijenja život”, smatra Juan koji je odrastao u misionarskom domu. “Tada sam se osjećao kao da sam postao misionar u misijskom polju. Više nisam bio dijete misionara, već pravi misionar.”

Povezano s izvještajem

- ◆ Pravi identitet Juana i Juanite, ili države u kojoj se ova priča odigrala, nisu objavljeni jer ovaj bračni par obavlja zdravstveno-misionarski posao u osjetljivim dijelovima svijeta.
- ◆ Juanovu sliku povezanu s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

1. lipnja 2019. Novogodišnja želja

Brazil

Mladi ljudi nazdravljali su čašama vina dok su upućivali svoje želje Bogu na dočeku Nove godine na pješčanoj plaži brazilskog otoka Itaparica. “Bože, želim godinu ispunjenu blagoslovima”, rekla je jedna osoba. “Ja želim biti bogat”, rekao je netko drugi. “Ja želim pronaći pravu ljubav”, glasila je želja treće osobe.

Beatriz je slušala svoje prijatelje i njihove želje na plaži Aratuba, popularnom izletištu koje je od njezinog doma u tromilijunskom gradu Salvadoru udaljeno jedan sat vožnje trajektom. Pitala se kako ispijanje pića i zabava poboljšavaju njezin život. Zatim je progovorila: “Ne želim nešto tražiti od Boga. Želim Mu samo zahvaliti za sve što se dogodilo tijekom ove godine. Dobila sam fakultetsku stipendiju i dobro odradila stažiranje, tako da se meni dogodilo mnogo toga dobrog.”

Beatriz se u ponedjeljak na poslu nije osjećala dobro. Iscrpio ju je prethodni vikend. Njezina šefica Ana Kristina suosjećajno je sjela pored nje, izvukla svoj mobitel i pokazala joj trominutni video. Beatriz je pažljivo gledala video jednog pastora koji govori o Isusu. Pastor nije govorio poput njezinih prijatelja.

Sljedećeg jutra Beatriz je preko aplikacije WhatsApp primila još jedan trominutni video, a poslala joj ga je Ana Kristina. Sljedećeg dana stigao je još jedan video. Beatriz je odgledala sve videe i bila zadivljena pastorovim mirnim ponašanjem. Živjela je s ocem koji je bio razveden od njezine majke i koji je mnogo pio. Njih dvoje često su se svađali. Zbog čestih svađa u domu, Beatriz je počela odlaziti na zabave i piti.

Nakon nekoliko dana, Beatriz je pomoću Googlea saznala sve podatke o pastoru. Saznala je da pastor Ivan Saraiva na adventističkoj televiziji Novo Tempo vodi program na portugalskom jeziku nazvan "Pisano je". Počela je pratiti emisiju provjeravajući u svojoj Bibliji govori li pastor istinu. Bila je zadivljena kad je čula emisiju o Deset zapovijedi i suboti kao sedmom danu.

Nakon tri tjedna proučavanja Biblije uz pomoć televizijskih programa, Beatriz je od Boga tražila da joj oprostí zbog života kakvog je vodila dotad. Otvorila je svoje srce Božjem utjecaju i prvi put povjerovala da je On doista sluša dok Mu se moli.

Tražila je crkvu u koju bi išla. Prijateljica ju je pozvala u jednu crkvu koja svetkuje nedjelju, a ona se tada prisjetila četvrte zapovijedi o suboti kao sedmom danu i pitala zašto crkva njezine prijateljice ne izvršava ono što piše u Bibliji.

Ana Kristina primijetila je Beatrizinu zainteresiranost za Boga i pozvala je da dođe u kućnu crkvu nazvanu "Širenje Isusove ljubavi", u kojoj se deseci osoba okupljaju u malim skupinama i proučavaju Bibliju subotom i drugim danima tijekom tjedna.

Beatriz je zavoljela ovu kućnu crkvu na prvi pogled. "Ljudi su prilazili da me zagrle, osjećala sam se dobrodošlom. Osjetila sam mir", kaže. Iznenadio ju je i način na koji su se ljudi ponašali prema njoj. Pitala se zašto se ti ljudi toliko brinu o njoj.

"Oni me ne poznaju, a ipak mi pozele da imam dobar i uspješan dan. Oni žele saznati koliko poznajem Bibliju i kako je proučavam. Brinu se o meni iako ne znaju tko sam", dodaje Beatriz.

Amanda i Vitor, dvoje mladih iz crkve, počeli su svake subote proučavati Bibliju s Beatriz. Ona je ubrzo predala svoje srce Isusu i krstila se u bazenu u dvorištu ispred kućne crkve. Ana Kristina plakala je od radosti kad je nazočila tom radosnom obredu.

Beatriz se danas moli da njezin otac, majka i stariji brat prihvate Isusa. Njezin brat već proučava Bibliju uz televizijsku emisiju “Pisano je”.

Beatriz kaže: “Nisam vjerovala u čuda. Smatrala sam da su nemoguća. Međutim, Bog je u mojem životu izveo pravo čudo. Imala sam prazninu u duši koju zabave i piće nisu mogli ispuniti. To je bila praznina koju je mogao ispuniti samo Isus.”

Beatriz je sljedeći doček Nove godine proslavila u domu svojega zaručnika adventista i njegove obitelji. Pili su groždani sok i zahvaljivali Bogu za blagoslove. “Želim biti bliže Bogu”, kaže Beatriz, “i želim da ljubav koju u svojem srcu osjećam prema Njemu nikada ne prestane.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za preseljenje iz iznajmljene kuće i izgradnju veće crkve u kojoj će se nalaziti i prostorije za održavanje zdravstvenih seminara i tečajeva zdrave hrane. Hvala vam što prilazete svoje misijske darove!

Povezano s izvještajem

- ◆ Beatriz pogledajte na poveznici: bit.ly/Beatriz-Santana.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Misijski izazovi

- ◆ U Brazilu ima 9.006 adventističkih crkava, 8.813 molitvenih skupina i 1.666.125 krštenih članova, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 125 stanovnika.

- ◆ Osnivanjem klinike Boa Vista 1939. godine osnovano je i zdravstveno djelo u Brazilu. Prvi upravitelj bio je dr. Antonio Alves de Miranda. Klinika je 1942. godine proširena u bolnicu Casa de Saude Liberdade (adventističku bolnicu u Sao Paulu). Upravitelj je bio dr. Galdino Nunes Vieira, sveučilišni profesor koji je napustio svoj posao predavača i posvetio se zdravstveno-misionarskom pozivu.

8. lipnja 2019.
Brzi odgovor
na dvije molitve
Brazil

Gilberto Ferreira da Silva (68) nikada nije pokazivao zanimanje za crkvu i nije si mogao objasniti odakle mu iznenadna želja da pročita Bibliju. Budući da nije uspio odoljeti toj želji, ovaj umirovljeni menadžer jedne brazilske banke počeo je proučavati Bibliju na svoj način. Ono što je čitao zadivilo ga je. Ipak, neki dijelovi Biblije zbunjivali su ga i nestrpljivo je čeznuo za objašnjenjem. Želio je da mu netko objasni Bibliju.

Na dočeku Nove godine odlučio je prekinuti obiteljsku tradiciju promatranja vatrometa s ulica Salvadora, obalnog grada s tri milijuna stanovnika. "Promatrajte vatromet bez mene, ovoga puta neću ići s vama", rekao je suprugi i djeci. Gilberto je imao plan. Želio se moliti u miru kad njegova obitelj ode iz kuće. Tražio je od Boga da mu objasni Bibliju i otkrije pravu crkvu. "Bog je na tu molitvu odgovorio mnogo brže nego na bilo koju drugu molitvu u mojem životu", kaže.

Ne znajući, molio se u subotu 31. prosinca. Sljedeći dan, 1. siječnja, bila je nedjelja.

U ponedjeljak, prvog radnog dana u godini, Gilberto je dobio poziv iz banke u kojoj je radio. Direktor banke želio je da Gilberto dođe i potpiše ugovor za određena sredstva koja je posjedovao. Gilberto je u banci vidio jednog svojeg kolegu i sjetio se da je taj čovjek kršćanin. Nakon potpisivanja ugovora otišao je do njega.

"Alvaro, znaš li gdje mogu proučavati Bibliju?" upitao ga je. Potom je brzo dodao: "Ali nemoj me upoznavati s pastorom. Nemoj me pokušavati obratiti. Ja samo želim proučavati Bibliju." Alvaro je bio adventist, ali Gilberto to nije znao.

“Možeš proučavati u Cabuli”, odgovorio je Alvaro misleći na dio grada u kojem se nalazila Kršćanska adventistička crkva u koju je odlazio.

“To je daleko, a i promet je jako spor”, odgovorio je Gilberto. Alvaro je na trenutak zastao razmišljajući, a zatim rekao: “Znam pravo mjesto. Ljudi ondje proučavaju Bibliju, a to nije crkva.”

Sljedećega dana, u utorak, Alvaro je Gilberta odveo u kuću “Širenja Kristove ljubavi”, u kojoj se ljudi okupljaju u malim skupinama kako bi pjevali i proučavali Bibliju. Gilbertu nije bilo ugodno ići negdje gdje ne poznaje nikoga, pa je pozvao obiteljsku prijateljicu Reginu da ode s njim. Njegova supruga nije željela ići.

Proučavanje Biblije zadivilo ga je pa je pozvao Reginu da mu se pridruži i sljedeći put. “Dobro, ići ću s tobom, ali neću otići u crkvu”, odgovorila mu je. Regina je pratila Gilberta na svako proučavanje. Često je ispod odjeće nosila kupaći kostim tako da bi nakon proučavanja mogla otići na plažu.

Gilberto se krstio na kraju te godine, točnije 31. prosinca 2006., dok se Regina krstila sljedeće godine.

“Pogodite tko se krstio sa mnom”, pripovijeda Gilberto sa sjajem u očima. “Moja majka!” Kratko prije svojega krštenja podijelio je radosnu vijest o krštenju s majkom. Majka je živjela s njegovom sestrom Odete na selu u Brazilu. Odete je također vjernica Kršćanske adventističke crkve.

“Mama, krstit ću se u sestrijoj crkvi”, rekao je. Deset minuta nakon njihovog telefonskog razgovora, majka ga je nazvala i rekla: “Zašto se onda ne bismo krstili zajedno?”

“Jesi li spremna za krštenje?” upitao ju je Gilberto.

“Odete mi svakoga dana drži biblijske satove. Ne mogu propustiti ovu priliku i ne krstiti se s tobom”, glasio je njezin odgovor. Kad se krstila, imala je osamdeset i četiri godine. Gilberto je tada imao pedeset i šest godina.

Danas Gilberto ima šezdeset i osam godina i jedan je od vođa crkve “Širenja Kristove ljubavi”. Dio darova trinaeste su-

bote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju veće crkvene zgrade koja će zamijeniti postojeću kućnu crkvu u najmu. U novoj zgradi moći će se održavati zdravstveni seminari i tečajevi zdrave prehrane.

Gilberto se divi načinu na koji je Bog odgovorio na njegovu novogodišnju molitvu da bolje razumije Bibliju i pronađe pravu Božju crkvu. Dovodeći ga u adventističku kućnu crkvu, Bog mu je odgovorio već za tri dana.

“Na koji sam način došao do te crkve? Božja ljubav dovela me do nje. Ali ono što je utjecalo na mene da u njoj i ostanem bila je topla dobrodošlica i okolina ispunjena ljubavlju. Smatram da je ta crkva slomila predrasude koje imaju mnogi ljudi. Ja sam došao iz svijeta, i mi smo u crkvi kršćivali ljude poput mene — liječnike, stomatologe, pravnike i osobe koje obično ne bi došle u crkvu. Mi toplo prihvaćamo ljude koji ne žele odlaziti u neku crkvu. Kad se krste, oni više gotovo i ne napuštaju crkvu”, svjedoči Gilberto.

Povezano s izvještajem

- ◆ Gilberta pogledajte na poveznici: bit.ly/Gilberto-Silva.
- ◆ Slike povezane s izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Činjenice

- ◆ Brazil je jedina država u južnoj Americi u kojoj se govori portugalskim jezikom.

15. lipnja 2019. Od marksistice do adventistice

Brazil

Maria Palmeira se krstila s dvanaest godina, a nekoliko godina kasnije napustila je crkvu. Prije nego što je odbacila svoje vjerovanje u marksizam i ponovno postala Božji svjetionik u sredini u kojoj se nalazi, prošlo je dugih trideset i osam godina.

“Marksistički ideali su u mojem životu zamijenili kršćanske ideale”, kaže Maria, koju prijatelji zovu Marita.

Maria je odrasla u adventističkom domu. Pohađala je subotnju školu, a kao tinejdžerica bila je zadužena za odjel mladih u svojoj crkvi. Međutim, prestala je odlaziti u crkvu kad je neki uvaženi vjernik rekao nešto što ju je povrijedilo.

Maria je utonula u studij sociologije i prigrllila učenje o ljudskim pravima čiji je autor bio njemački filozof i sociolog Karl Marx.

Prošlo je dvadeset i pet godina. Maria se udala, rodila sina, i potom ostala udovica. Preselila se u Montreal u Kanadi, u kojem je nastavila svoj poslijedoktorski studij na sveučilištu u Quebecu.

Ondje su je iznenada došli posjetiti stari prijatelji — brazilski pastor Luis Santana i njegova supruga Leoni. Pastor Luis bio je na nekom vjenčanju u Sjedinjenim Američkim Državama pa je došao do Montreala na nekoliko dana kako bi posjetio Mariju prije nego se vrati kući. Kad su bili tinejdžeri, Maria i on išli su u istu crkvu.

Pastor i njegova supruga su svakoga dana dolazili posjetiti Mariju. Razgovarali su o Bibliji i Kristovoj ljubavi. Pozvali su je da se vrati Kristu. Marija je uljudno slušala njihove pozive, ali ostala je pri vlastitom uvjerenju.

Dvije godine kasnije vratila se u Brazil kako bi predavala na sveučilištu. Tijekom sljedeće tri godine supruga pastora Luisa svakoga je tjedna pozivala Mariju da dođe na proučavanje Biblije u malu skupini. Maria je uvijek imala spreman izgovor zašto se ne može odazvati.

Pripremajući se za predavanje, jednoga je dana zamijetila da je Marx svoj prvi rukopis napisao 1844. godine. Tada se prisjetila majčinih riječi da je adventistički pokret nastao 1844. godine. Upitala se je li Sotona uveo marksizam kako bi se suprotstavio adventističkoj poruci.

Usporedila je marksizam s adventističkim učenjima. Uvidjela je da je Marx ljude podučavao da mogu promijeniti svijet svojom silom, dok su adventisti vjerovali da je Krist Onaj koji može promijeniti ljude. Nedugo poslije toga na svojem satu sociologije izjavila je: "Vjerujem da je Isus bio veliki revolucionar, ali nije bio Božji Sin."

Maria te noći nije mogla zaspati. Sljedećega dana studentica Dinalva prišla joj je sa suzama u očima. "Pred cijelom dvoranom rekli ste da ne vjerujete da je Krist bio Božji Sin. Cijele noći nisam mogla spavati. Osjećala sam da Bog želi da vam kažem da to što ste rekli niste rekli punog srca. Ne želite priznati da vjerujete u Isusa zato što ste marksistica", rekla je. Maria nije znala što da joj odgovori.

Dva tjedna kasnije sjedila je i ručala u restoranu. Čula je kako neki zbor iz obližnje crkve pjeva pjesmu "Maravilhosa Gracia" (Predivna milost). To je bila himna koju je kao tinejdžerica pjevala u adventističkom zboru. Tiho je ušla u crkvu i sjela u posljednju klupu kako bi slušala pjesmu. Nekoliko trenutaka kasnije, u crkvu je ušla Dinalva i došla ravno do nje. Zagrlila je svoju profesoricu i plačući rekla: "Znala sam da ću vas pronaći ovdje! Bila sam kod kuće, hranila dijete i osjetila jaku želju da dođem na ovo mjesto."

Maria je bila vrlo iznenađena. Dinalva nije živjela blizu te crkve, a Maria je izabrala restoran daleko od sveučilišnog kampusa. Kada je pjesma završila, njih dvije su se razišle.

Ovo iskustvo uvjerilo je Mariju da Bog želi da ona proučava Bibliju. Napokon je prihvatila poziv supruge pastora Luisa da dođe na proučavanje.

Maria je deset godina proučavala Bibliju s pastorom i njegovom suprugom, ali nije je mogla prihvatiti kao Božju riječ. Na kraju je pastороva supruga rekla: “Trebaš od Boga zatražiti vjeru. Ti si izgubila vjeru. Molit ću se za tebe.”

Maria nije željela ići u crkvu. “Zašto sastanke ne bismo održavali u kući?” upitala je pastora Luisa. Razgovarali su o prijedlogu održavanja sastanaka za ljude koji vole Bibliju, ali ne žele ići u crkvu. Pastor je zamolio Mariju da napravi plan za takvu kućnu crkvu. Crkveni vođe su zatim počeli prikupljati novčana sredstva za ostvarenje tog prijedloga i nastala je kućna crkva “Širenja Božje ljubavi”.

Projekt kućne crkve “Širenja Božje ljubavi” započeo je s trinaest osoba, 2004. godine. Dosad je preko nje kršteno dvije stotine osoba.

“Ljudi upoznaju biblijska učenja i Kristovu ljubav, obraćaju se i krštavaju, a onda ih šaljemo u adventističke crkve diljem Salvadora”, kaže Maria, koja je jedan od vođa te kućne crkve.

Kućna crkva nazvana “Širenje Božje ljubavi” primit će dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja. Na taj će se način preseliti iz iznajmljenih prostorija u mnogo veću zgradu u kojoj će biti mjesta za organiziranje zdravstvenih seminara i tečajeva zdrave hrane. “Imamo i dosta glazbenih točaka. Mnogo malih skupina okuplja se na proučavanja Biblije i molitvu. Doista smo sretni zbog svega što je Bog učinio. Čekamo Njegov skori dolazak”, zaključuje Maria.

Povezano s izvještajem

- ◆ Maria više voli da je ljudi oslovljavaju nadimkom Marita.
- ◆ Video u kojem Marita pjeva pjesmu “Prekrasna milost” u kućnoj crkvi “Širenja Božje ljubavi” pogledajte na poveznici: bit.ly/Marita-Palmeira.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem možete pronaći na poveznici: bit.ly/fb-mq.

22. lipnja 2019.

Nezaboravni prijedlog

Brazil

Danas iznosimo iskustvo dvadesetgodišnje Grecielly Nascimento.

Moja majka i očuh stalno su se svađali u našem domu, u gradu koji se zove Aracaju, a nalazi u Brazilu. Njihove rasprave s vremenom su postajale sve teže, i moje djetinjstvo bilo je ispunjeno vikom i kaosom.

Odrasla sam u obitelji u kojoj se Bog nije spominjao i nikada nisam bila u crkvi. Jednoga dana, kad sam imala osamnaest godina, jedna tetka puna ljubavi došla nas je posjetiti. Ono što je vidjela šokiralo ju je. “Vaša obitelj je zaista lijepa, ali vam nedostaje Bog. Pođimo u crkvu. Ući ćemo u prvu crkvu na koju naidemo”, rekla je.

Moja majka, očuh, mlađa sestra, polusestra, polubrat i ja izišli smo iz kuće. Prva crkva na koju smo naišli bila je Kršćanska adventistička crkva. Ušli smo u nju. Nekoliko mladih ljudi vodilo je neki evangelizacijski niz predavanja, a kasnije su dolazili u naš dom kako bi nam držali satove proučavanja Biblije.

Tada sam bila u školi i propustila proučavanja Biblije. Majka, braća i sestre nisu ih propuštali i počeli smo zajedno odlaziti u crkvu.

Mir je ispunio naš dom na neko kratko vrijeme. Međutim, moji su se roditelji opet nastavili raspravljati. Njihove svađe postale su još gore nego što su bile. Jednoga dana majka to više nije mogla podnositi i samo je otišla. Prestali smo odlaziti u crkvu. Ja nisam željela napustiti mladu braću i sestre, tako da sam ostala s očuhom.

Prošlo je nekoliko mjeseci. Jedne večeri zazvonio je telefon. Mladi poslovni čovjek po imenu Rafael rekao je da mu je potrebna tajnica u tvrtki i upitao me bih li željela taj posao. Tog dana bio je u mojoj školi i pitao ravnatelja da mu preporuči nekog učenika. Moj dvanaestogodišnji polubrat slučajno je čuo taj razgovor i preporučio me. Prihvatila sam posao.

Ubrzo sam primijetila da se moj novi šef ne ponaša kao ostali šefovi. Prije posla molio se Bogu i nije jeo određenu hranu. Jednoga dana, dok sam se vozila u njegovom automobilu, pustio je glazbu koju sam nekad slušala u adventističkoj crkvi. Počela sam pjevušiti poznatu pjesmu. Rafael me čuo i upitao: “Je li ti poznata Kršćanska adventistička crkva?” Potvrдно sam kimnula glavom.

Rafael je rekao da je adventist i pozvao me da odem s njim u crkvu. Odbila sam, no nastavio me zvati i tako smo jedne subote zajedno otišli u crkvu. Nakon toga nisam mogla prestati odlaziti u crkvu. Uživala sam u proslavljanju Boga i počela sam proučavati biblijske pouke. Kada sam saznala za desetinu, počela sam deset posto svojih prihoda vraćati Bogu.

Krstila sam se u veljači 2017. godine. Moj dvanaestogodišnji polubrat Jenivaldo krstio se nekoliko mjeseci kasnije. Moje sestre uočile su promjene u mojem životu. Moja odjeća više nije bila kao nekad, a i moj je rječnik postao drugačiji. Moje sestre — osamnaestogodišnja Yasmim i petnaestogodišnja Evelim — krstile su se zajedno. Pet mjeseci nakon krštenja Rafael me zaprosio i ja sam prihvatila ponudu. Sada gradimo novu kuću, a vjenčat ćemo se nakon što je izgradimo.

Molim se da moji roditelji upoznaju Boga. Braća, sestre i ja imamo vrlo snažnu vjeru u Boga. Naši životi su se u potpunosti promijenili. Način na koji razgovaramo, prijateljstva s ljudima, naše odijevanje — sve se promijenilo. U crkvi služim u dječjem odjelu i glazbenom odjelu, dok moje sestre

rade u prijamnom uredu crkve. Moj brat je premlad da bi obavljao neku službu u crkvi, ali učlanjen je u izviđače.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se da naša crkva u Aracaju dobije novu zgradu, tako da u većem prostoru možemo primiti sve ljude koji svetkuju subotu. Hvala vam što podupirete misijske darove!

Povezano s izvještajem

- ◆ Grecielly pogledajte na poveznici: bit.ly/Grecielly-Nascimento.
- ◆ Slike povezane s ovim izvještajem možete pronaći na poveznici: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Video osmogodišnje djevojčice iz Greciellynog razreda subotnje škole pogledajte na poveznici: bit.ly/Grecielly-class.

Činjenice

- ◆ Leo B. Halliwell bio je prvi pionir koji je započeo svoju vrlo poznatu brodsku zdravstvenu službu 1931. godine. Tada je u rijeku Amazonu porinuo prvi od nekoliko ručno izrađenih brodića po imenu *Luzeiro* (Svjetlonoša). Ostali brodići napravljeni su kasnije i koristili su se u rukavcima rijeke Amazone. Ovi brodići i dalje pružaju pomoć tisućama ljudi. Osim dijeljenja odjeće, hrane i medicinskih potrepština, pružaju rješenja i za mnoge bolesti poput malarije, crijevnih parazita, neuhranjenosti, bolesti kože, tropskih bolesti i vađenja zuba.
- ◆ U srpnju 1900. godine iz tiska je izišao prvi broj časopisa *O Arauto da Verdade* (Glasnik istine). Bio je to prvi adventistički časopis objavljen na portugalskom jeziku.

29. lipnja 2019.
Umorni misionari
Program trinaeste subote

Početna pjesma: “Ljubav je sveti Božji dar”, *Kršćanske himne*, broj 4

Pozdrav: Voditelj subotnje škole

Molitva: _____

Program: Umorni misionari

Prilaganje dara: _____

Završna pjesma: “O, dođi Kristu i primi spas”, *Kršćanske himne*, broj 113

Završna molitva: _____

Napomena

Sudionici ne moraju učiti napamet svoje dijelove, već trebaju dovoljno poznavati gradivo, tako da ne moraju sve čitati. Uvježbajte program tako da se sudionici mogu osjećati ugodno i po potrebi naglasiti ono što smatraju važnim.

Video Rena i Natalije pogledajte na poveznici: bit.ly/Reno-Guerra.

Slike povezane s ovim izvještajem pronađite na poveznici: bit.ly/fb-mq.

Umorni misionari

Vruće amazonsko sunce činilo je njihov posao iscrpljujućim. Pastor Reno Aguiar Guerra (32) i njegova supruga Natalia Natalia Galvao Marinho Guerra (32) privezali su svoj brod u pristaništu u zabačenom brazilskom selu Democracia i pokucali na vrata svakog doma kako bi podijelili pozivnice za niz evangelizacijskih sastanaka.

Zatim su četrdeset i pet minuta pješačili blatnim puteljkom da bi stigli do drugog sela u kojem su također stanovnike pozivali na predavanja. Tri biblijska radnika pomogla su im da posjete domove u još dva sela. Misionari su to ponavljali svakoga dana čitavog mjeseca, koliko je trajao niz evangelizacijskih predavanja u središtu lokalne seoske zajednice pod otvorenim nebom u Democraciji.

Neki su na predavanja dolazili vozeći se u tovarnom dijelu triju iznajmljenih i istrošenih terenskih vozila koje su osigurali misionari. Drugi su pješačili. Međutim, samo je nekoliko mještana dolazilo na svakodnevna predavanja na kojima je bilo nazočno oko stotinu i pedeset osoba.

Kako su predavanja ušla u drugi tjedan održavanja, Reno i Natalia su postali umorni. Duga jutarnja pješačenja i naizgled ravnodušni mještani obeshrabrili su misionare. Neki su im predbacivali da svojim svakodnevnim posjećivanjima djeluju kao prodavači koji idu od vrata do vrata. Drugi su bili sumnjičavi prema zgradi Kršćanske adventističke crkve koja se počela graditi i za koju je Reno već unajmio majstore.

Mještani su pripadali vjerskoj zajednici koja svetkuje nedjelju i zabrinuto su govorili o obiteljima iz susjednog sela koje su se podijelile kad je druga crkva ušla u tu zajednicu. Mještani nisu željeli podjele u selu.

Nakon jednog posebno napornog dana, Reno i Natalia su se iscrpljeno povukli u svoj brod.

“Zašto smo ovdje? Ovo misijsko područje ne čini se zrelo. Čini se da nitko ne želi prihvatiti Bibliju”, rekao je Reno.

Natalia je dodala: “Ne želim više raditi ovaj posao. Volim ovaj poziv, ali ovi ljudi ne žele prihvatiti istinu.”

S osjećajem očaja Natalia je otvorila biblijsku aplikaciju na svojem pametnom telefonu i pritisnula dugme kako bi nasumično odabrala jedan biblijski tekst. “Gospodine, pokaži nam zašto smo ovdje”, pomolila se. Kad je otvorila oči, ugledala je redak iz Galaćanima 6,9: “Neka nam ne dodija činiti dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti ako sad ne malakšemo.”

“Ovo je odgovor na molitvu!” uzviknula je Natalia.

Sljedećeg dana jedna srednjovječna žena radosno je uzvikivala na sav glas kad su se Natalia i Reno zaustavili ispred njezinog doma s pozivnicom za predavanja. “To je moja crkva!” rekla je pokazujući logotip Kršćanske adventističke crkve koji se nalazio na pozivnici. Zatim je dodala: “Ovo je moja crkva već četiri godine i želim se krstiti!”

Misionari su saznali da je žena tijekom protekle četiri godine gledala televizijski program Novo Tempo. Ona se također molila za propovjednika koji će doći u njezino selo poput onih misionara u televizijskim emisijama.

Ova žena bila je jedna od pedeset osoba krštenih nakon završetka niza predavanja u prosincu 2017. godine. Među krštenicima su bile i dvije sestre, devetnaestogodišnja Franciene i šesnaestogodišnja Delciene, koje su počele dolaziti na predavanja nakon što su misionari čitali biblijska obećanja. Roditelji tih sestara branili su im da idu na predavanja, ali one su ipak dolazile.

“Naš otac ne prihvaća našu vjeru i nije želio da se danas krstimo, tako da smo došle same”, rekla je Franciene u videu koji je Reno snimio na dan njihovog krštenja. “Naša baka je prošle večeri došla u naš dom kako bi razgovarala s našim ocem. On je tada rekao da će nas istući ako se krstimo. Međutim, iako naša obitelj ne prihvaća našu vjeru, mi ćemo i dalje željeti biti s Isusom.”

Dok je slušao sestre kako govore o novootkrivenoj vjeri, Reno se prisjetio obeshrabrenja koje je osjećao samo nekoli-

ko tjedana ranije.

“U to vrijeme mislio sam da nitko ne želi prihvatiti Bibliju, ali Bog je i tada radio na srcima ljudi”, kaže.

Mještani koji su strahovali da bi nova crkva mogla stvoriti podjelu među ljudima promijenili su svoja mišljenja.

“Oh, pa ovo je potpuno drukčija crkva”, kaže jedan. “Vi se brinete o nama i ne želite unositi podjele među ljude u zajednici”, dodaje netko drugi.

Selo Democracia bilo je posljednje od tri sela u kojem su se održala evangelizacijska predavanja koja je 2017. godine organizirao Reno, pastor brodske crkve *Amazonia de Esperanca* (Nada za Amazonu) nastale 2016. godine kao projekt darova trinaeste subote.

Tijekom 2017. godine, za vrijeme prve godine djelovanja brodske crkve, Reno je krstio 286 osoba i osnovao tri crkve. Brod ima dvoranu za sastanke s klimatizacijom, projektorom i razglasom, koja može primiti do stotinu i pedeset osoba, a putuje rijekom Amazonom obilazeći izolirana sela. Zbog izrazito blatne obale taj se brod nije koristio za evangelizaciju u Democraciji.

Nakon iskustva u Democraciji, Reno i Natalia shvatili su da u adventističkom radu nema mjesta za obeshrabrenje.

“Nismo mi ti koji obavljaju posao. Bog je taj koji priprema ljude i prije nego što mi dođemo. Mi nemamo razloga da se brinemo, jer Bog priprema ljude u amazonskoj prašumi putem televizije i drugih sredstava”, kaže Reno.

Natalia, koja je napustila pravnički posao kako bi postala misionarka, kaže: “Gospodin čini sve, a mi smo samo oruđa koja vodimo ljude do Njega. Zahvalna sam Bogu svakoga dana za naš posao.”

Ovaj bračni par zahvaljuje vjernicima Kršćanske adventističke crkve diljem svijeta što su sudjelovali u osiguravanju sredstava za kupnju brodske crkve putem darova trinaeste subote u četvrtom tromjesečju 2016. godine. “Ova brodska crkva je Božji način spašavanja ljudi koje su zaboravili poli-

tički, ekonomski i zdravstveni sustavi. Bog nije zaboravio te ljude”, smatra Reno. “Stanovnici sela čekaju misionare jer žele upoznati Isusa”, kaže Natalia. “Isusu je potrebna samo jedna osoba koja je spremna reći: ‘Evo me, pošalji mene.’”

(Prilaganje darova)

Budući projekti trinaeste subote

Projekti koji će biti u središtu sljedećeg tromjesečja dolaze iz Južnopacifičke divizije. To su:

- Kampanja “Spasimo tisuću prstiju”. Ova se kampanja temelji na prevenciji amputacija nožnih prstiju djelovanjem zdravstvenih službi u Fidžiju, Vanuatu, Solomonskim otocima, Samoa, Američkoj Samoa, Kiribatiju i Tongi.
- Izgradnja televizijskog i radijskog studija u Tongatapu na otoku Tonga.
- Proizvodnja animirane dječje serije “Danielove dječje priče”, namijenjene djeci u dobi između osam i dvanaest godina. Ta australska serija prati avanture Daniela i trojice njegovih prijatelja.

Projekti

1. Osnivanje crkve i zdravstvenog centra u Pucallpi u Peruu.
2. Otvaranje središta za mlade sa školom engleskog jezika u Cuscu u Peruu.
3. Osnivanje crkve i zdravstvenog centra u Aruani u Brazilu.
4. Kupnja zemljišta za izgradnju crkve i središta utjecaja u Salvadoru u Brazilu.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole	3
PERU	
Građani koji nose Bibliju	5
PARAGVAJ	
Previše uplašen da bi širio Radosnu vijest	8
Bez mira u meditaciji	11
URUGVAJ	
Zašto sam rođena?	15
Čežnja za Bogom	19
Biti vatren za Isusa	23
ARGENTINA	
Rođen za misionara	27
Posvojiti dvojicu dječaka	31
BRAZIL	
Novogodišnja želja	35
Brzi odgovor na dvije molitve	39
Od marksistice do adventistice	42
Nezaboravni prijedlog	46
Program trinaeste subote: Umorni misionari	49

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com